

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym – Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Alina Siatecka

Sędziowie: SSO Agata Adamczewska

SSR del. do SO Katarzyna Stolarek (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Karolina Tomiak

przy udziale Prokuratora Wojskowej Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Agnieszki Hildebrandt

po rozpoznaniu w dniu 23.01.2015r.

sprawy: **L. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art.207§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 25.09.2014r., sygn. akt VI K 31/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

SSR Katarzyna Stolarek SSO Alina Siatecka SSO Agata Adamczewska

UZASADNIENIE

L. G. został oskarżony o to, że w okresie lata 2002r. do 21 maja 2010r. w P. i w S. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją żoną Z. G. w ten sposób, że bił ją pięściami po twarzy i głowie, kopał po nogach, w brzuch i po całym ciele, szarpał, popychał, wepchnął pod prysznic i polewał zimną wodą, przewracał na podłogę, wyrwał jej część włosów z tyłu głowy, wyrzucał z mieszkania, wszczynał awantury, wyzywał ją słowami wulgarnymi i obraźliwymi, groził pozbawieniem życia, pobiciem i zniszczeniem mienia, poniżał, zakazywał wychodzenia z domu, kontaktowania się z innymi, kontrolował ją, zmuszał do określonego zachowania, tj. o przestępstwo z art. 207 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt VI K 31/13 Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu w VI Wydziale Karnym uniewinnił oskarżonego L. G. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł **Prokurator Prokuratury Rejonowej Poznań – Wilda w Poznaniu** zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego L. G..

Apelujący zarzucił wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkujący uniewinnieniem oskarżonego, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym zeznań pokrzywdzonej oraz opinii biegłego psychologa, musiała prowadzić do wniosku, że popełnił on zarzucone mu przestępstwo.

Prokurator wniósł w konsekwencji o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora okazała się celowa, bowiem w jej wyniku Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Zarzuty podniesione przez apelującego okazały się w dużej mierze uzasadnione.

W ocenie Sądu Okręgowego nie można zgodzić się z oceną materiału dowodowego dokonaną przez Sąd I instancji oraz z poczynionymi na podstawie tej oceny ustaleniami faktycznymi. Wątpliwości budzi przede wszystkim ocena zeznań pokrzywdzonej Z. G., która to ocena zdaje się nie uwzględniać całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku procesu a w szczególności tego pochodzącego z postępowania przygotowawczego. Faktem jest, że pokrzywdzona będąc przesłuchiwaną kilkakrotnie w postępowaniu przygotowawczym odmiennie wskazywała na czasokres znęcania się nad nią przez swojego męża, nie może to jednak – w ocenie Sądu odwoławczego – przekreślać automatycznie wiarygodności jej zeznań, zwłaszcza, że już w toku rozprawy pokrzywdzona precyzyjnie i konsekwentnie zeznawała w tym zakresie. Co najważniejsze i co zostało pominięte przez Sąd Rejonowy to fakt, iż w wielu miejscach zeznania pokrzywdzonej korespondują z zeznaniami innych świadków, znajdując w nich potwierdzenie co do opisywanych zdarzeń. Podkreślenia wymaga, iż świadkowie: D. D. (1), D. D. (2), M. K., B. R. jednoznacznie potwierdzili w toku postępowania przygotowawczego, iż widzieli u pokrzywdzonej w pierwszej połowie 2010r. ślad na głowie po wyrwanych włosach, które to zdarzenie znajduje również potwierdzenie w dokumentacji lekarskiej z dnia 23.04.2010r. (k.10). Istotnym jest też fakt, iż są w aktach sprawy dowody nawiązujące do zdarzeń sprzed 2010r. na które wskazywała pokrzywdzona a przede wszystkim notatka policji (k.110 akt) wskazująca na interwencję policji w związku z zawiadomieniem pokrzywdzonej w dacie m.in 1 czerwca 2009r. a więc przed złożeniem pozwu rozwodowego przez oskarżonego, z treści której wynika, że w tej dacie pokrzywdzona skarżyła się na to, iż oskarżony groził jej pozbawieniem życia oraz iż dokonał naruszenia nietykalności cielesnej poprzez uderzenie w twarz. Notatka wskazuje też na inne cztery interwencje z 2010r., podczas których pokrzywdzona miała skarżyć się na zachowania męża. Także świadkowie M. K. i J. D. potwierdziły w postępowaniu przygotowawczym, iż przed 2010r. (w 2009r) pokrzywdzona uciekała przed mężem, chroniąc się u sąsiadów. Także dzieci pokrzywdzonej (M. P. i A. B.), a zwłaszcza syn w swoich zeznaniach, nie szczędząc również słów krytyki pod adresem matki wskazywały na pewne incydenty, których były świadkami, lub o których wiedziały z relacji matki, a które to opisy korespondowały w wielu miejscach z wersją pokrzywdzonej. Podobnie rzecz się miała z siostrą pokrzywdzonej A. K., która wskazywała dość obszernie na swoją wiedzę o pewnych zdarzeniach relacjonowanych przez pokrzywdzoną a dotyczących jej małżeństwa już w 2008r.

Powyższe okoliczności nie zostały uwzględnione przez Sąd Rejonowy, a w ich świetle odrzucenie wiarygodności zeznań pokrzywdzonej musi jawić się jako wątpliwe, zwłaszcza jeśli uwzględnić opinię biegłej psycholog H. Z., której wnioski (potwierdzające wiarygodność zeznań pokrzywdzonej z punktu widzenia psychologicznego) również zostały z niezrozumiałych powodów (których nie przedstawiono w pisemnym uzasadnieniu wyroku) pominięte.

W tej sytuacji Sąd odwoławczy podzielił stanowisko apelującego i uznał, iż przyjęcie przez Sąd I instancji zasady wynikającej z art.5§2 kpk (nakazującej usuwać wszelkie wątpliwości na korzyść oskarżonego) i w konsekwencji wydanie wyroku uniewinniającego było co najmniej przedwczesne, albowiem w pierwszej kolejności należy starać się wyjaśnić wszelki wątpliwości co do ujawnionych faktów w drodze postępowania dowodowego.

Z tych względów Sąd II instancji uwzględnił wniosek apelującego i uchylił zaskarżony wyrok przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W toku kolejnego procesu winno być przeprowadzone bardzo szczegółowe i wnikliwe postępowanie dowodowe, a w jego ramach przesłuchanie świadków w szczególności co do okoliczności wyżej powołanych, być może konieczna będzie także konfrontacja zeznań pokrzywdzonej i świadków, jak również oskarżonego i pokrzywdzonej celem zweryfikowania wszelkich wątpliwości co do zdarzeń opisywanych przez pokrzywdzoną. W ocenie Sądu odwoławczego szczególnie istotna powinna być także opinia biegłego psychologa,

którego udział w przesłuchaniu pokrzywdzonej powinien być rozważony (zażywszy na jej wcześniejsze leczenie), celem oceny jej zeznań z punktu widzenia psychologicznego, która to ocena może być przydatna dla oceny materiału dowodowego, której będzie musiał dokonać sąd rozpoznający sprawę. Dopiero wyczerpanie w pełni inicjatywy dowodowej oraz pełna i wszechstronna ocena zgromadzonych dowodów pozwoli na wnikliwe ustalenia faktyczne i w ich oparciu rozstrzygnięcie w kwestii odpowiedzialności karnej i postawionego zarzutu.

SSR Katarzyna Stolarek SSO Alina Siatecka SSO Agata Adamczewska